

[Undervisningsministeren.]

Muligheden for den jævne, organiske Udvikling, hvad man ikke gør, hvis man vil presse det sammen i 3 Aar for saa at tage et fjerde Aars Kursus.

Hvad Sprogene angaar, som det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen og andre har omtalt, sagde det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen meget rigtigt, at de er der allerede, de er der frivilligt. Mig bekendt er Ordningen den, at den nuværende frivillige Sprogundervisning paa Seminarierne slutter med en Tillægsprøve, der, bortset fra, at der mangler skriftlig Prøve, i det væsentlige maa jævnstilles med Realeksamens Prøve i Sprog. De er der allerede, de er der frivilligt. Det ærede Medlem spurgte mig i hvilket Omfang. Det kan jeg ikke i Øjeblikket svare paa, men jeg haaber i Løbet af nogle Dage at kunne skaffe nøjagtig Oplysning derom. Jeg kommer ogsaa om et Øjeblik lidt tilbage til den obligatoriske Sprogundervisning og det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Vesterager rejste, om eet eller to Sprog.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen nævnte i Forbigaaende Spørgsmaalet om Tuberkuloseattesten. Det kommer jo ikke dette Lovforslag ved, men jeg skal gerne overveje Spørgsmaalet om en Reform deraf. Nu er vist Stillingen den, at det i Regelen er Skoledirektionerne, der forlanger denne Attest, derfor er det, den kræves noget hyppigt.

Det ærede Medlem sagde om Vandelsattesten, at han lagde ikke større Vægt derpaa; det ærede Medlem Hr. Vesterager saa lidt anderledes derpaa. For mig er det saamænd ikke noget Livsspørgsmaal, for alle er jo enige om, at hvor storartet end en god Vandel er, saa er Attesten for denne Vandel sædvanligvis ikke meget værd.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen sagde, at $\frac{2}{3}$ af de nuværende Lærere i Folkeskolen kom ude fra Landet og vendte tilbage til Landet, og han fandt, det var godt. Adskillige af dem kommer dog ogsaa ind til Byerne, og man er i Bybefolkningen særdeles glad ved den sunde og friske Tilgang af Folk, der er født og opdraget ude paa Landet. Ulykken var da heller ikke saa stor, om der kunde ske en Vekselvirkning, om ogsaa nogle købstadfødte og købstadopdragne Lærere af og til kunde komme ud paa Landet. Vi skulde vel tilstræbe en stadig større Vekselvirkning her i vort lille Land — som for øvrigt i alle Lande — mellem By- og Landbefolkningen.

Der var andre ærede Medlemmer, som udtalte sig skarpere paa dette Punkt, det gælder det ærede Medlem Hr. Kr. Kristen-

sen og det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen, og dér fik jeg rigtignok Indtryk af, at disse ærede Medlemmer, i hvert Fald et af dem, i Modsætning til, hvad man ellers hævder fra Partiets Side eller har hævdet, nemlig at man vil være Folkeparti, her var i højeste Grad i Gang med at sætte Skel og grave Grøfter mellem Land og By. Det Arbejde kan jeg ikke være med til. Jeg vil hellere være med til at slette disse Skel og udfylde disse Grøfter.

Et af Medlemmerne — det var vist det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen — stod frem her i Gaar Eftermiddags paa Talerstolen og sagde: „Vi Folk i Vadmestøj“. Jeg tillod mig, da jeg netop stod her nede foran Pladsen, at stirre lidt stift paa ham for at se, om det var Vadmestøj, han bar. Mig forekom det at være det allerbedste engelske Klæde. Se, den Slags forloren Demokratisme er mig i Virkeligheden lige saa lidt, ja, den er mig mindre tiltalende end ægte Aristokrati.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen mente — nu kommer jeg lidt mere udførligt ind paa Spørgsmaalet om Optagelsesprøven —, at den Ordning, der her foreslaas med Hensyn til Adgang for Folk, der har taget Realeksamen, Studentereksamen, o. s. v., kunde blive en Hindring for de ældre, idet de paagældende kunde fyldte Klasserne, saa der ikke blev Plads til de ældre. Jeg svarede straks fra min Plads — andre Talere har ogsaa berørt Spørgsmaalet —, at det slet ikke var Meningen, og det staar der heller ikke et Ord om. Der skabes ikke nogen privilegeret Stilling for dem, der har disse Eksaminer. Der staar jo ogsaa i Lovforslaget, hvad man ikke citerede — jeg lægger ingen Vægt paa, at man ikke citerede det —, men der staar: Det kan ske med Undervisningsministerens Tilladelse, og naar de i øvrigt opfylder Betingelserne for Optagelse, men paa ganske lige Vilkaar med de andre.

Heller ikke her er Forskellen fra den bestaaende Ordning overvældende. Seminarieloven af 30. Marts 1894 giver i sin § 2 Ministeriet Ret til under særlige Omstændigheder efter bestaaet Oprykningsprøve at lade Elever gaa lige ind i anden eller tredje Klasse. Denne Tilladelse til at gaa ind i anden Klasse gives efter de seneste Regler — og det er min Forgængers Regler af 27. Februar 1928 — til Elever, som har taget Studentereksamen, Realeksamen eller Pige-skoleeksamen med 7 Points eller almindelig Forberedelseseksamen med 105 Points, hvor der er Tale om to Sprog, eller med 112 Points, hvor der er Tale om tre Sprog.

Efter gammel Praksis gives der dem,